

Glasul emoțioat totuși clar, al dlui Lahovari, telentul seu oratoric și simțemintele ce-l inspirau cuvintele au impresionat și au înduioșit până la lacrimi întristată adunare.

Dl D. Sturdza în numele academei române a cuvântat după dl Lahovari, și a arătat meritele marelu poet, pe care îl plânge întreaga țară.

Vice-președintele societății „Junimea” din Iași dl V. Pogor, cu vocea inecată în lacrimi arată, ce a fost Alexandri pentru literatura românească. D. Pogor povestesc înființarea societății „Junimea” al cărei suflet era Alexandri.

Dl Ionescu-Gion în numele societății presei rostesc o cuvântare strălucită.

Au vorbit în urmă dnii Nicolae Ionescu, în numele școalelor, Grigore Manolescu în numele teatrului, Stefan Velescu, în numele conservatorului din București.

Inmormântarea:

După terminarea tuturor discursurilor se cobori cosciugul ce conținea rămășițele trupesci ale poetului în cavoul ce a fost construit în grădină între scumpele flori ale poetului, aproape de tot ce iubise și cântase el că atâta dragoste și farmec, și de unde poate va auzi vecinic concertul în lună, în lunca dela Mircesci, nemuritoare ca și stăpânul ei.

Onorurile militare:

Onorurile militare au fost făcute de un batalion din al 7-lea regiment de linie, o companie din regimentul XIII. de dorobanți, o companie din reg. XIV. de dorobanți, o baterie de artilerie din reg. IV.

Doi muzici militari au intonat imnul funebru.

Cei 9 și cu sergentul zece:

Noave soldați din regimentul de Vaslui și un sergent au plecat Sâmbătă dimineața din Vaslui și au făcut drumul pe jos până la Mircesci cu drapelul în doliu.

Pe ori unde treceau în drumul lor erau întrebați, de unde vin și unde merg,

Ei răspundeau plini de jală:

Plecat-am noave din Vaslui

Și cu sergentul zece . . .

cu mâna arătau Mircescii și din ochi le picurau lacrimi ferbinți.

Poetul lor, dragul lui Peneș Curcanul nu mai era și ei veniau la Mircesci ca ei, nimeni altul, să coboare în pământ trupul aceluia, ce i-a cântat pe ei și isbândeale țării românesci.

La vederea celor noave și cu sergentul zece, și la răspunsul ce dau ei, lacrimile curgeau din ochii tuturor.

Discursul domnului Dimitrie Sturdza.

Stăm aci cu toții, strinși de durere, și greu ne ese un cuvânt din gură, căci un mare gol s'a făcut în țară. Cel mai iubit fiu al poporului român s'a dus dintră noi, abia ajuns la margina bi-

blică a vieții omenești, după un scurt timp de dureri și de chinuri.

Din calea cea strimță și trecătoare a vieții pământesci, el a trecut acolo, unde este locașul celor aleși, acolo, unde nu este nici întristare, nici suspin, ci viață vecinică. El e astăzi de sigur fericit, căci el a trăit o viață bine umplută, având dinainte-i scopuri mari și frumoase, lăsând în urmă-i țeluri mărețe atinse și realizate. El a trăit, el a lucrat, el a murit — putem zice în plin. Poporul român însă rămâne plin de durere, căci el nu numai a pierdut pe un om bun și blând, pe un bărbat înțelept, pe un patriot convins, pe un luptătoriu ager, pe un cetățean ilustru, ci a ramas orfan de cântărețul lui cel mai duios, cel mai fermecătoriu, la al cărui graiu și vers tresăria toată suflarea românească.

Cincizeci de ani a stat Alexandri neconținut în fața națiunii, cântând cele mai gingașe simțiri și emoțiuni ale inimii omenești, descriind cu cuvinte fermecătoare frumșele țării și traiul poporului, punând dinaintea noastră imaginea gloriei strămoșesci și a virtuților de mai înainte, îmbărbătând generațiunea sa cu cântece vitejesci și cu inspirațiuni puternice, înălțând faptele mari ale națiunii plin de credință în țară și credincios ei.

Cincizeci de ani a luptat Alexandri cu cei mai vrednici, cu cei mai buni, cu cei mai voinici și inimoși fi ai națiunii, ca să recapete libertăți și drepturi ce se păreau pentru totdeauna pierdute, ca să asigure urmașilor o patrie cu un viitoriu demn de originea și de trecutul neamului românesc.

Cincizeci de ani a fost Alexandri unul din cei de frunte acolo, unde era de lucrat și de muncit. El a fost unul din fruntașii acelei generațiuni, care vecinic va sta exemplu de cugetări și de fapte, de desinteresare și de devotament, de curagiu și de modestie, de simțământ de datorie și de neobosită voință.

Zăcea Teara-Românească în grea urgie, în groasnică umilire, în nepătruns întunerec. Nici o speranță, nici un sprigin de nicăiri. Poporul român părea părăsit și urgisit. Atunci se ridicară acei bărbați puținți la număr, dar' tari de inimă, fala țării și a neamului lor: atunci Alexandri, în mijlocul lor, a ridicat glas mare din trimbița învierii, ca să se trezească poporul românesc.

Cu toții vă aduceți aminte acele nemuritoare strofe, adresate națiunii, și care aci, dinaintea mormântului seu, se cuvin a resuna ca un omagiu zilelor mari trecute, ca o siguranță zilelor mari viitoare.

Alexandri zicea națiunii:

„Voi ce stați în adormire, voi ce stați în nemișcare,
„N'auziți prin somnul vostru acel glas triumfătoriu,
„Ce se 'naltă pân' la ceriuri din a lumii deșteptare

„Ca o lungă salutare,

„Ca 'ntr'un falnic viitoriu?

„Nu simțiți inima voastră, că tresare și se bate?
„Nu simțiți în pieptul vostru un dor sfânt și românesc
„La cel glas de înviere, la cel glas de libertate,

„Ce pătrunde și resbate

„Orî-ce suflet omenesc?

„Eată! lumea se deșteaptă din adîncă-î letargie!

„Ea pășese cu pas mare cătr'un țel demult dorit.

„Ah! Treziți-vă ca dînsa, frații mei de Românie!

„Sculați toți cu bărbăție,

„Ziua vieții a sosit!

„Libertatea 'n fața lumii a aprins un mîndru soare,

„Ș'acum neamurile toate cătră dînsul ațintesc,

„Ca un cărd de vulturî agerî ce cu-aripî mîntuitoare

„Se cerc vesel ca să zboare

„Cătră soarele ceresc!

„Numai tu, popor române, să zaci vecinic în orbire?

„Numai tu să fi nevrednic de-acest timp reformătorîu?

„Numai tu să nu iaî parte la obșteasca înfrățire,

„La obșteasca fericire,

„La obștescul viitorîu?

„Până-cînd să creadă lumea, o! copîi de Românie!

„C'orî-ce dor de libertate a perit, s'a stîns în voi?

„Până-cînd să ne tot plece cruda, oarba tiranie

„Și la caru-î de trufie

„Să ne 'njuge ca pe boî!“

Și la această strigare s'a trezit poporul românesc, a eșit în fața lumii și a dovedit că viu este.

Cînd vrășmașii țerii urziră după răsboiul Crimeei cea mai cumplită trădare pentru a înăduși glasul țerii, care cerea constituirea temeinică a statului român, „Hora unirii“ a lui Alexandri alerga din gură în gură pentru a întări inimile și voințele, pentru a areta și celor mai nepricepuți adevărul, ear' actele oficiale ale lui Alexandri ca ministru în 1858. conțineau după secolî întăiele cuvinte conștiente de sine și demne ale unui guvern românesc.

Cînd țeara fu în fine redată sieși, găsim pe Alexandri preste tot locul, împingînd înainte spre culme în sus carul statului român, pe care el și cu generațiunea lui îl scosese din rea și uricioasă morcîlă.

El a fost întăiul trimis oficial al țerii la o mare și puternică imperăție, unde a vorbit cu voce blîndă, dar' decisă, despre interesele și cererile României. El a fost întăiul trimis oficial al țerii, care a vestit în Occident cu voce clară și netedă, că România a reînviat. Și de atunci până acum, cînd i s'a stîns glasul, el nu s'a lăsat de datorie.

Mai presus de toate însă Alexandri a înălțat simțirile tuturor spre fapte mari și glorioase prin cîntecele sale, din care și urmașii nostri vor sorbi tărie și virtute.

El a murit în pace, căci a luptat și a învins. Visul tinereței l-a pipăit cu mâinile, și singur el sieși a cîntat cîntecul de despărțire zicînd:

„Pas dar! pas tot înainte! timpul vechiu din nou zorește!

„Viitoriul României dat-a mugur ce 'ncolțese!

„O copîi! de voi sînt mîndru, simt acea mîndrie mare,

„Care crește cu mărirea unui neam în deșteptare.

„Mi-am văzut visul cu ochii, de-acum pot să mor ferice!“

Acum el nu mai e printre noi: dar' atît de obîcnuîți sîntem cu toții să-l scim în mijlocul nostru, că mult timp greu ne va veni a crede, că în adevăr orfanî sîntem de dînsul, de cîntărețul nostru mult iubit. De câte orî însă voim a ne înălța mai sus preste miseriile omenescî și să bem din isvor rîcoritorîu, întăritorîu și limpede, vom alerga la scrierile lui Alexandri ca la o comoară neprețuită. Versurile sale se vor rostî de micî de mari, de tinerî și de bătrîni, de poporul întreg în memoria lui, care va fi și va rămănea, cît va exista suflet de Român.

Fie ca această memorie să ne țină neconținut sus, la înălțimea cerințelor națiunii, aducîndu-ne aminte nemuritoarele cuvinte ce el a zis de neamul românesc:

„Căci el are din vechime o menire strălucită,

„El a fost și vrea să fie sentinela neclătită

„Pe pămîntul strămoșesc.“

Urmașilor sei, familiei sale, Alexandri lasă o mare mîngăiere: că el, mai mult decăt orî-care altul, a fost fiul iubit al țerii și al poporului și că astfelîu va rămănea pentru vecie.

Regulament

pentru reuniuni și conferințe învătătorești în diecesa Aradului.

În conformitate cu legile regnicolare, cu regulamentele congresuali și cu ordinațiunile ministeriali, dispunem următorele:

§. 1. Învătătarii din diecesa Aradului compun:

a) un corp didactic, care se împarte în

b) trei reuniuni districtuali, și anume, o reuniune districtuală pentru teritoriul Consistoriului din Orade, altă reuniune districtuală pentru protopresbiteratele respective inspectorale școlare din părțile banatice ale Consistoriului din Arad, a treia reuniune districtuală pentru protopresbiteratele respective inspectorale școlare dincoaci de Mureș, ale Consistoriului din Arad, — eară reuniunile districtuali se împart în

c) despărțemintele cercuali, pentru inspectoratele școlare din fiecare protopresbiterat.

Membru în aceste corporațiuni învătătorești mai poate deveni fiecare român ort. dacă corporațiunea îl invită din onoare, seau dacă dînsul se oferesce eară corporațiunea îl primesce. De membri din onoare să fie invitați cu considerațiune aceia, carî pot aduce servite causei cu studiul lor, cu disertațiuni, cu zel și activitatea lor publică, seau prin alt mod de conlucrare activă pentru scopurile învătămîntului public.

Scopul.

§. 2. Scopul este:

a) a spori și a răspândi într-o învățătorii cunoștințele necesare pentru înaintarea educațiunii și a instrucțiunii, precum și introducerea ameliorărilor reclamate de metodică,

b) ținerea de conferințe și disertațiuni instructive pentru dezvoltarea vieții școlare, relativ la curățenie, ordine și disciplină,

c) a contribui, după posibilitate, la ameliorarea instrumentelor și a cărților de școală, a înlesni procurarea și răspândirea acestora,

d) a dezvolta și a întări într-o învățătorii spiritul de corp solidariu și relațiunile de colegialitate, parte pentru interesul strâns al învățământului, parte pentru creșterea autorității învățătorilor în societate,

e) înființarea casselor de ajutorare, sub administrațiunea proprie seau depunând valorile spre administrațiune la epitropia protopresviterală seau la cea consistorială, menite fiind aceste casse pentru ajutorare în lipsă neprevăzute, dar mai vârtos pentru învățătorii deveniți la neputințe, pentru văduvele și orfanii de învățători; deci din această cauză se se lucre a descepta interesarea într-o învățătorii și în public, prin arangiarea de prelegeri publice populare, producțiuni de cântări scl. în favoarea casselor de ajutorare,

f) a compune regulamentul afacerilor sale interne,

g) a compune repoarte despre rezultatul activității, pentru publicarea acelor în foile periodice și pentru înaintarea seau subșternerea lor la Consistoriu pe calea concernintei superiorității școlare.

Despărțemintele cercuali.

§. 3. Învățătorii din inspectoratele școlare ale unui protopresviterat, sunt datorii a se întruni cel puțin de două ori într-un an, în comuna și la timpul ce le-au anumit din ultima întrunire premergătoare.

§. 4. Fiecare despărțământ alege din sinul său, respective dintr-o membrii săi, pe trei ani, un președinte, un vice-președinte, doi notari, un cassariu, un controlor și un bibliotecariu.

§. 5. La întrunire sunt datorii a lua parte toți învățătorii din acel cerc. Absentarea se poate scusa numai cu morb seau cu vre-o întâmplare grea în familie.

Despărțământul; în adunarea sa, va trage la răspundere pe învățătorii, care a absentat dela întrunirea (seau întrunirile) de mai înainte, și pentru absențele nescusate îl va pedepsi, și anume pentru fie-care zi cu câte doi florini, în favoarea casselor amintite la §. 2. punct e). Această mulctă de doi florini pentru fie-care zi de absenție, despărțământul o poate încasa și pe calea județului civil în virtutea ordinațiunii ministeriale din 2. Septembrie 1872. și 14. Septembrie 1872. Nr. 13,201. dar recomandăm a se încasa pe calea concernintelui nostru in-

spector școlariu, carele va provoca pe învățătorii a solvi în termen preclus, și dacă învățătorii n'ar împlini aceasta după o provocare, inspectorul va dispune, numai decât după trecerea termenului acordat, ca mulctă să se detragă din salariul învățătoresc și să se administreze la cassa despărțământului.

§. 6. Unde în dotațiunile învățătoresci, publicate prin concurs, nu sunt cuprinse și spesele pentru conferințele învățătoresci, acolo parochiile sunt dețoare, a le da învățătorilor, când merg la conferințe, căraușie gratuită, respective a le rebonifica spesele căraușiei, peste aceasta le mai compete învățătorilor de la parochie cel puțin câte un florin de fiecare zi pe toată durata conferinței.

§. 7. Fie-care învățătorii va solvi în cassa despărțământului o taxă anuală ce o va defige întrunirea, și din cari taxe se vor acoperi spesele comune ale despărțământului.

§. 8. Afacerile întrunirilor din despărțăminte sunt:

a) a răspunde la incredințările, primite dela Consistoare seau dela reuniunile districtuali pe calea superiorităților școlare,

b) a compune regulamente pentru lucrările sale interne. și obținând acele regulamente majoritatea de voturi ale prezenților, a le pune numai decât în aplicare,

c) a cerceta școlile din comuna în carea se ține întrunirea, și acolo a asculta prelegeră învățătorii dela început până la fine, din toate obiectele de învățământ, seau numai din acel obiect de învățământ, din care s'a dispus anume ținerea unei atari prelegeri de model seau de probă. Sub decursul prelegerii, numai învățătorii propunătorii vorbesce cu școlarii săi proprii, eară din partea prezenților se nu se facă nici o întrerupere, nici o întrebare seau observare. După finirea prelegerii și după dimiterea școlariilor, învățătorii într-o sine vor judeca asupra prelegerii ținute, cu cea mai delicată cruțare a persoanei, dar spunând adevărul sincer și frătesce. Deterii sunt toți prezenții a spune observațiunile și reflesiunile lor, pe rând după provocarea președintelui. Pentru cel ce nu va avea reflesiuni, nici de bine nici de reu, se se introducă o reprobățiune în actele despărțământului, deterii fiind președintele a reporta la Consistoriu pe calea protopresviterală despre cel ce a căpetat trei reprobățiuni sub durata periodului de trei ani,

d) cele amintite, relativ la scopul întrunirilor în §. 2. punctele dela a) până la g). Mai observăm despre ținerea disertațiunilor, că acestea au se se referească pe rând la toate obiectele de învățământ și la toate ramurile vieții școlare. Învățătorii se împărțășească unul altuia, cu promptitudine și cu iubire, esperințele sale de pe ori ce teren al învățământului, spre înaintarea tuturor. Atari esperințe pot fi relativ la înaintarea educațiunii morale, la

conțelegerea cu familia și casa părintească, la coatin-gerea cu comitetul parochial scl.

e) a esamina, despre cele efectuate, repoartele biroului, ale cassariului, bibliotecariului scl. și a lua asupra acelora rezoluțiunile ce le va afla de lipsă,

f) anumirea locului și a timpului pentru adunarea proximă, compunând programa acelei adunări viitoare, în care programă se se însire încă de acum agendele și temele de cari se va ocupa, fiind că obiecte noi pot veni în desbatere numai după esaurirea programei,

g) în fine îngrijesce, ca un exemplariu din raportul despre activitatea sa, respective din protocolul ședințelor, biroul să-l substearnă la Consistoriu pe calea concernintei protopresviter, eară alt exemplariu să-l ducă în persoană la proxima adunare a reuniunii districtuali, în fine exemplariul al treilea rămâne pentru arhivul despărțământului.

Reuniunile districtuali.

§. 9. Reuniunile districtuali se conchiamă odată în an, pe teritoriul respectivului district, amintit în §. 1. la locul și timpul ce le-au anumit adunarea ultimă.

§. 10. La reuniunile districtuali sânt detori a participa toți învățătorii (conform §§-lor 1. 5.), absențiile se vor pedepsi (§. 5.)

§. 11. Agendele sânt:

a) alege din sinul seu un președinte, un vicepreședinte, doi notari, un cassariu, un controlor și un bibliotecariu pe trei ani,

b) compune regulamentul lucrărilor sale interne,

c) răspunde la încredințările Consistoriului, căruia după încheierea adunării face report despre activitatea sa, și arată pe cei absentți, ca să fie trași la răspundere pe calea consistorială,

d) primesce și prin comisiuni censurează repoartele dela singuraticile despărțăminte, asupra cărora vor lua rezoluțiuni în plen, indicând ameliorațiunile și îndreptările ce le vor socoti de bune pentru introducerea pretutindena în școli și la învățământ, și aretând scăderile de lecut seau relele de împedecat,

e) cele amintite relativ la scopul reuniunilor în §. 2. punctele a) până la g).

f) defige taxele anuali în favorul reuniunii, îngrijesce de încassarea acelora, censurează socoțile și repoartele oficialilor sei,

g) compune programa adunării proxime conform §. 8. litera f).

h) compune în doue exemplare raportul seu protocolul de ședințe; ca un exemplariu, biroul să-l înainteze la Consistoriu, ear celalalt să se depună în arhiva reuniunii.

Adunarea centrală a corpului didactic.

§. 12. Consistoriul conchiamă, — după lipsă, seau după cererea reuniunilor districtuali, — la reședința sa, cel puțin odată în trei ani, corpul didactic de pe teritoriul seu.

§. 13. La întrunirea centrală, corpul didactic se presintă seau în persoană fie-care învățătoriu, seau prin delegați, aleși din reuniunile districtuali, de după cum va fi conchiamarea consistorială.

§. 14. Când va dispune consistoriul întrunirea pe calea delegațiunii, atunci fie-care reuniune districtuală alege zece delegați. Spesele de călătorie ale delegaților, la centru și înderet, va cerca să le rebonifice reuniunea districtuală după statorirea seau înțelegerea ce va face în sinul seu.

§. 15. Agendele întrunirii centrali, le va areta Consistoriul din caz în caz, prin literile convocatoare, estinzându-se în general peste toate afacerile instrucțiunii și ale educațiunii.

§. 16. Pre lângă programa consistorială din literile convocatoare, delegații vor putea face și dela sine propunerii și proiecte.

§. 17. Corpul didactic alege din sinul seu un președinte, un vicepreședinte și doi notari; Consistoriul se represintă prin un comisariu. Toți acestia pentru durata sesiunii respective.

§. 18. Reuniunile districtuali au voie a da propunerii, încredințării și instrucțiuni delegaților, cari vor trebui luate în considerațiune, ascultându-le toate, dar nu pot să împedecă consultațiunile și nu sânt obligatoare la votarea membrilor și la decidera cauzei subversante.

§. 19. Reuniunile învățătoresci esistinti, cea din Arad și cea din Timișoara, sânt considerate de reuniuni districtuali întru înțelesul dispușețiunilor preșenți, eară regulamentele și statuirile lor se consideră de regulamente ale afacerilor interne conform §§-lor 2. lit. f) și 11. lit. b). — mai observând că aceste reuniuni

a) capătă acum o ramificațiune în despărțămintele cercuali (§§. 3—8) și

b) casual le va consulta Consistoriul în afaceri ce ating corpul didactic întreg, până când se dispunem de mijloace pentru adunarea centrală a corpului didactic conform §§-lor 12—18.

§. 20. Fiecare învățătoriu, care împlinesce dotorița sa în despărțământul și în reuniunea districtuală la cari aparține în mod obligatoriu, poate din libera voie să se facă membru și la alt despărțământ seau reuniune districtuală.

Dat din Consistoriul rom. ort., senatul școlariu, Arad 12. Maïu 1890.

Ioan Mețian m. p.,
Episcop.

Varietăți.

Prea Sântia Sa Episcopul Nicolae Popea la Săcele. „Tribuna“ scrie următoarele: În 31. August vechiu d. a. la 3 oare a sosit cu trenul accelerat la Brașov Preasântia Sa Dl Episcop al Caransebeșului Nicolae Popea. La gară fu întâmpinat de inteligența română din loc în frunte cu dl protopop Ioan Petric, care îl bineventă în numele Brașovenilor în terminii cei mai călduroși. Prea-

sânția Sa, surprins de atențiunea deosebită ce i-s'a arătat, fără ca să-și fie anunțat dânsul sosirea, a mulțămît din inimă tuturor celor de față pentru actul acesta de prevenire și a urat mulți ani Românilor brașoveni. Prea-sânția Sa a luat îndată trăsura ce i-s'a pus la dispoziție, și, petrecut fiind de mai mulți fruntași, a plecat la Săcele, iubitul loc al născerii sale.

P. S. Sa a sosit Vineri seara acasă.

Esamele de calificăciune pentru învățători în diecesa noastră s'au terminat Sâmbătă în 1/13. l. c. dechierându-se de calificați pentru posturi învățătoresci următorii absolvenți de pedagogie: *Sofroniu Andrițoiu* din Ciclova-Montană; *Nicolae Coca* din Mehedica; *Nicolae Cojocariu* din Ogradena-Vechie; *Constantin Daneș* din Sasca-Montană; *Traian Fengea* din Voivodinți; *Ioan Gruescu* din Bocșa-Montană; *Simeon Ionaștu* din Șintesci; *Constantin Liuba* din Măidan; *George Mănescu* din Strajă; *Aureliu Popoviciu* din Goruia și *Nistor Stoichescu* din Mehedia.

Biblioteca lui V. Alexandri. Prin testament Alexandri a lăsat întreaga sa bibliotecă Academiei române. Di Sion membru al Academiei a făcut această comunicare.

În afacerea despărțirii ierarchice a Românilor din Sân-Nicolaul-Mare de către biserica sêrbă pe cale amicală consistoriul sêrbesc din Timișoara, și respective sanctitatea sa, părintele patriarh sêrbesc Georgiu Brancovicu a esmis o comisiune incredințată cu încercarea și efeptuirea despărțirii pe cale amicală; ear din partea delegațiunei române s'a esmis o comisiune, constătătoare din dñii: Dr. Iosif Gal, Vincențiu Babeș și părintele protopresviter Creciunescu. Comisiunea mixtă se va întruni în curênd; și astfelu sperăm, că despărțirea ierarchică în numita comună se va efeptui în curênd.

Bibliografie.

Chiar acum a eșit de sub tipariu **Calendarul „Aurorei“** pe anul comun 1891. — Cu portretul Episcopului Ioan Bobu — ca premiu — și alte mulțime de ilustrațiuni frumoase. Din cuprinsul variat și interesant al acestui Calendaru însemnăm aici: *Partea Calendaristică*: Cronologia pe anul 1891. — Păscălia pe anul 1891. — Sêrbătorile și alte zile schimbătoare la rêsăriteni și apuseni. — Posturile. — Regentul an. 1891. — Eclipsele seau întunecimile. — Cele patru anutimpuri astronomice. — Semnele pentru fazele lunei. — Calendarul julian-gregorian și iudaic. — *Meteorologie*: Fazele lunei. — Schimbarea timpului după planete. — Têrgurile (după datele oficioase cele mai din urmă). — Îndreptariu financiaru. — Servitiul postal. — Servitiul tetegrafic. — *Partea de cetit*: Preotul din Noieni. (Narațiune istorică). — Un ban în doană pungă. (Poesie). — Secretul nevestei mele. (Schită). — Amorul și albina. (Poesie). — Rândunelele. (Poesie). — Suferințele unui gurmând. — *Anecdote și tēmplări*: Aventuri din vieața studenților. — Din vieața căsătoricească. — Cugetări invențioase. — Ce face loteria? — Cum s'a ospêtat un șarlatan cu companioni seî? — N'a sciut unde merge etc. — *Glume* (cu ilustrațiuni):

Copilul darnic. — S'a sciut affa. — Găcească doctorul. — Amenințarea cu doae sensuri. — Toast. — De după culise. — Curioasă. — La câte-va sêptemâni după cununie. — Surdul care aude. — Mama cu prețngrigire. — Replica școlariului. — Profet. — Têrguiaia. — Nai-vitate. — De ce e apătos laptele. — Ilustrațiuni. — Publicațiuni. — Se poate procura dela Tipografia „Aurora“ în Gherla — Szamosujvár câte un exemplariu cu 30 cr. 5 cr. porto postal, ear 6. exemplare cu 1 fl. 60 cr. spedate franco.

Licitațiune minuendă.

Pre basa încuviințării Venerabilului Consistoriu diecesan al Caransebeșului din 15. Martie 1890. Nr. 728. se escrie licitațiune minuendă pentru acoperirea de nou a bisericei gr. or. române din comuna **Bozovicu**, protopresviteratul Mehediei, cu prețul esclamării de 1179 fl. 28 cr.

Licitațiunea minuendă se va ținea *Duminecă în 7/19 Octomvrie 1890.* la 11. oare antemeridiane în localul școalei comunale.

Întreprinzetorii, cari doresc a primi această lucrare, sînt poștiți a se presenta în ziua susnumită în comună unde li-se vor face cunoscute condițiunile acestei lucrări și la începutul licitațiunei vor depune un vadiu de 10% în bani, care vadiu în cazul primirei lucrului va rêmânea depus în lada bisericii până la finirea și colăudarea lucrului terminat.

Planul și condițiunile referitoare la acoperirea bisericei se pot vedea la subscrisul presidiu al comitetului parochial.

Bozovicu, din ședința comitetului parochial ținută la 2/14 Septemvrie 1890.

[53] 1—3

Pavel Vodrilla,
președintele comit. par.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățatoriu la școala comună cu limba de propunere rommână și magiară în comuna **Valeabolvașnița**, cercul Orșova prin aceasta se escrie concurs:

Cu acest post sînt începiate:

1. Salariu anual de 200 fl.
2. 12 metri cubici de lemne.
3. Cortel în natură cu grădină pentru legumi.

Ceice doresc a ocupa acest post sînt provocați, ca recursele lor instruate și adresate înaltului Ministeriu de culte să le subștearnă până la 10. Octomvrie a. c. comitetului administrativ al comitatului Caraș-Severin în Lugos.

Învățătoriu fitoriu este îndetorat a propune toate cântările bisericesci și funebrale la elevi, precum și a îndeplini toate funcțiunile de cantor bisericesc gr. or. la tot cultul divin.

[51] 2—3

Traian Popoviciu,
notariu cercual.

Concurs.

Pentru ocuparea definitivă a postului de învățătoriu la școala confesională gr. or. rom. din **Biniș**, ppviteratul Orăviții, se escrie concurs cu termen până la 18. Septembrie st. vechiu 1890.

Emolumentele:

1. Salariu anual 320 fl. v. a.
2. Paușal de lemne, din care are a se încălzi și școala 40 fl.
3. Scripturistica 10 fl.
4. Conferințe 15 fl.
5. Pentru adunările generale 20 fl.
6. 2 jugere de pământ arătoriu.
7. 1/2 juger de grădină intravilană.
8. Dela fiecare înmormântare 40 cr.

Doritorii de a ocupa acest post sunt îndatorați a produce documentele recerute că au absolvat studiile pedagogice cu succes bun, având tot odată a produce și testimoniul de calificare.

Vor fi preferiți cei ce vorbesc limba magiară și germană și cari au cunoștința muzicii vocale.

Recurenții sunt poftiți a se presenta vre-odată în biserica parochială din loc.

Recursele intrate după 18. Septembrie nu se vor lua în considerare.

Biniș, în 12. August 1890.

Solomon Andreescu,

președintele comitetului parochial.

În conțelegere cu mine, Alesandru Popovicu, administrator ppviteral.

[46] 3—3

Concurs.

Pentru întregirea postului vacant de învățătoriu la școala confesională gr. or. română din **Petrila**, diecesa Caransebeșului, protopresviteratul Bisericii-Albe, comitatul Căraș-Severin, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecesană“.

Emolumentele sunt:

1. Salariu în bani gata 250 fl.
2. Folosirea 2³/₄ jugere de livadă care aduce venit anual 50 fl.
3. Pentru lemne pe sama învățătorului și școalei 48 fl.
4. Paușal de conferințe 10 fl.
5. Paușal pentru scripturistica 5 fl.
6. Quartir liber și grădină.

Cei ce doresc a ocupa acest post învățătoresc sunt avertați de a-și subțerne recursele bine instruate conform Statutului organic bisericesc și regulamentului pentru învățătoriu, comitetului parochial din *Petrila* la adresa Prea Onoratăului Domn Filip Adam protopresviter în *Iam*, până a termenul sus indicat.

În fine recurenții sunt poftiți a se presenta în vre-o Duminecă seau serbătoare, în s. biserică.

Petrila, în 16. Iunie 1890.

[44] 3—3

Comitetul parochial.

În conțelegere cu protopresviterul tractual Filip Adam în *Iam*.

Nr. 232. 1890.

Concurs.

Pentru ocuparea parochiei de clasa a III. din **Ezeriș**, protepresviteratul Caransebeșului, devenită vacantă prin resignarea preotului Nicolae Micloșină, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecesană“.

Emolumente:

1. O sesiune și jumătate constatătoare din 48 de jug. cu venit curat de 170 fl.
2. Birul parochial în naturalii dela 175 de case câte 15 oche boambe de cucuruz ce valorează 175 fl.
3. Venitul stolar dela botezuri, cununii și înmormântări 42 fl. 70 cr.
4. Venitul dela intravilanul parochial în sumă de 5 fl.
5. Alte venituri accidentale 18 fl.

Se observează că conform decisului consistorial din 13. Iulie a. c. Nr. 1835. B. nou alesul preot e îndatorat a da resignatului preot Nicolae Micloșină până când va trăi:

- a) douăsprezece jugere din sesiunea parochială și anume: parcelele din Oțelon și Vidrășleu alias Bogdonea cu parcela din sesiunea redusă a fostului preot Ioan Oprea;
- b) intravilanul de 800° □;
- c) a treia parte din birul parochial.

Doritorii de a reflecta la acest post sunt invitați a-și trimite recursele lor instruate conform stat. organic și regulamentului pentru parochii la P. On. Oficiu protopresviteral în Caransebeș până la termenul indigitat.

Ezeriș, din ședința comitetului parochial ținută în 19. August 1890.

[50] 3—3

Comitetul parochial.

În conțelegere cu protopresviterul tractual Andreiu Ghidiu.

Concurs.

Pe temeiul ordinăciunii consistoriale din 13. Iulie a. c. Nr. 1760. B. se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroch la parochia de clasa III. (a treia) din **Potoc** în diecesa Caransebeșului, ppviteratul Bisericii-Albe (comitatul Căraș-Severin), cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecesană“.

Emolumentele sunt:

- a) Stola usuată, b) sesiunea parochială și c) birul preotesc cu 20 cr. dela fiecare număr de casă.

Cei ce doresc a ocupa acest post de paroch, sunt avertați a-și trimite recursele bine instruate conform statutului organic bis. și a regulamentului pentru parochii Comitetului paroch. din *Potoc*, la adresa Prea On. Domn. protopresviter tractual din *Iam*, până la termenul indicat.

În fine recurenții sunt poftiți a se presenta în vre-o Duminecă sau serbătoare în s. biserică, pentru de a-și areta desteritatea în cântare și oratorie.

Potoc, în 25. Maiu 1890.

[45] 3—3

Comitetul parochial.

În conțelegere cu protopresviterul tractual Filip Adam.

Concurs.

Pentru ocuparea postului definitiv de **învătătoare** la școala confesională gr. or. rom. din comuna **Biniș**, în ppviteratul Orăviții se escrie concurs cu termen până în 18. Septembrie st. vechiu 1890.

Emolumintele:

1. Salariu anual 320 fl. v. a.
2. Paușal de lemne din care are a se încălzi și școala 40 fl.
3. Scripturistica 10 fl.
4. Conferințe 15 fl.
5. Pentru adunările generale 20 fl.
6. $\frac{1}{2}$ de grădină intravilană.

Celece doresc a ocupa acest post sînt îndatorate a dovedi că au absolvat studiile pedagogice cu succes bun, avînd totodată a produce și testimoniul de calificățiune și că sînt în stare a propune și lucrul de mînă.

Să poftesce ca recurentele să se prezenteze vre-odată în biserica parochială din loc.

Recursele întrate după 18. Septembrie nu se vor lua în considerare.

Biniș, în 12. August 1890.

Solomon Andreescu,
președintele comitetului parochial.

În conțelegere cu mine, Alesandru Popoviciu administrator ppviteral.
[47] 3—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului învățătoresc la școala confesională gr. or. română din **Coșteiu**, protopresviteratul Făgetului, comitatul Căraș-Severin, se escrie acum a doaua oara concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foia diecesană“.

Emolumentele împreunate cu acest post sînt:

1. În bani gata 150 fl. v. a.
2. 31 Hl. de cucuruz în boabe în natură.
3. Pentru scripturistica 2 fl.
4. Pentru conferințe 5 fl.
5. Pentru servitoriul școlii 8 fl.
6. 32 de metri de lemne în natură.
7. Locuință liberă în edificiul școlii cu 1 jucer de grădină.
8. Dela fiecare înmormîntare unde va fi chemat 20 cr.

Ceice doresc a ocupa acest post au a-și trimite recursele provezute cu documentele prescise și adresate comitetului parochial din Coșteiu la oficiul protopresviteral gr. or. român al Făgetului, până la termenul deschis.

Alesul învățătoriu este îndatorat a duce scripturistica în comitetul și sinodul parochial.

În fine recurenții sînt poștiți de a se presenta la biserică în vreo Duminecă ori sîrbătoare.

Coșteiu, în 16. August 1890.

[48] 3—3.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine, Sebastian Olariu m. p., protopresviter tractual.

Onorați cetățeni, Onorat public cumpărătoriu!

Prin aceasta am onoare a Vă face cunoscut, că mai multe împrejurări m'au îndemnat de a schimba localul neguțătoriei mele de băcănie, și de a împreuna această neguțătorie cu cea de manufacturi și de lipscănie de sub firma **Fűszfas-Schreiber**, carea pe viitoriu, sub firma de

Eperjesy-Fűszfas,

va fi aranjată cu tot confortul spre a putea satisface dorințelor on. public.

Cu această ocașiune urmez numai unui sentiment al inimii mele, când onoraților concetățeni și cumpărătorii ai mei, le aduc mulțumitele mele adînc simțite, pentru încrederea și bunăvoința, cu care m'au onorat în decurs de 29 de ani. Totodată Vă rog. ca aceste doaua prea frumoase și prețioase aquisiții ale unui neguțătoriu onest și activ, să mi-le păstrați și în neguțătoria cea noauă, care eu din parte-mi voi stăruia ale merita și în viitoriu.

De 29. de ani urmăresc principiul de a aduce în consonanță recerintele neguțătoriei cu detorințele cetățeanului și ale omului și n'am cruțat nici jertfă nici osteneală, ca pelângă prețuri moderate să pociu oferii marfa cea mai bună.

Împreunarea neguțătoriei de băcănie cu cea de manufacturi, de lipscănie și de ferărie ofere onoratului public cumpărătoriu avantajul, de a afla într'un local totfelul de negoț, prin ce cruță timp și osteneală.

Cocoșul negru de aci nainte își va continua în măsură mai mare misiunea de pîn'acuma, servind on. public — la cumpărări mari sau mici — totdeuna real și solid.

Pelângă care recomandându-mă mult prețuitei D-Voastre binevoințe, sum cu distinsă stimă.

[52] 2—3

De azi înainte vind zăharnul în căpătina Chila 38 cr.
sfărîmat Chila 40 cr. și în bucăți cubice Chila 40 cr.

Ignacz Fűszfas.

